

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم، ماهیت و آثار قراردادهای الحاقی در حقوق ایران

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و اسلامی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

اکبر محمدی پناه

خلاصه مقاله:

هرگاه اشخاص بخواهند قراردادی منعقد کنند در مورد قرارداد؛ نوع آن، شرایط قرارداد، میزان تعهد و... به بحث و گفتگو میپردازند اما قراردادهایی بوجود آمده که در آن، یک طرف دارای قدرت برتر و انحصاری است و مفاد و شروط قرارداد را تهیه و پیشنهاد می کند و به عموم عرضه می دارد، و طرف دیگر در وضعیت اضطراری، مجبور به پذیرش تمام شروط پیشنهادی است، مثلاً در زمان حاضر برخی از ضروریات اولیه زندگی در اختیار و انحصار یک شرکت یا شخص حقوقی است و همه ناچارند برای استفاده از آن و رفع نیازهای خود با او وارد معامله شوند. بدیهی است این طرف ممکن است دولت یا اشخاص حقوقی خصوصی باشد که در وضعیت اقتصادی بسیار بالاتر نسبت به طرف دیگر قرار داشته و تمام شروط را معین می کند. به عنوان مثال، در قرارداد استفاده از آب و برق و یا تلفن که میان شرکت آب و برق و مخابرات و مشترکین منعقد می شود، پیش نویس آماده ای از مفاد قرارداد و شرایط آن و تکالیف طرفین تهیه شده و به عموم مردم عرضه می گردد، که هرکس نیاز دارد، مجبور است با این شرایط موافقت کند و حق تغییر یا تعیین شرایط جدیدی را ندارد و یا باید قرارداد را با همین شرایط قبول کند و یا به طور کلی از این معامله منصرف شود و از آن جا که این امور از ضروریات زندگی است، طبیعتاً مجبور به پذیرش شرایط موجود می باشد. این قراردادها را در حقوق فرانسه «قرارداد انضمامی» و در حقوق مصر «عقود الاذعان» و در حقوق لبنان «عقود الموافقه» و در حقوق ایران «قرارداد الحاقی» نامیده اند.

کلمات کلیدی:

قرارداد، قرارداد الحاقی، عقد اضطراری، قانون ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181478>

